

[Proti sekundární povaze myšlení]

Pojetí myšlení jako radikálně sekundárního vylučuje vůbec každý náznak pravdivosti již tím, že nutně znemožňuje pojmout myšlenku jako vztaženou k věci, pojem jako mířící ke skutečnosti. Jak se může pojem, resp. idea vztahovat, odnášet k věci, jestliže je radikálně posteriorní? Odkud by mohla vzít schopnost obrátit se na věc, resp. k věci? Ať už je myšlení atd. posteriorní v jakémkoli významu, nemůže – má-li pravda být možná – být neschopno osamostatnit se *proti věcem*, čerpat ze zdroje, který není věcí (tj. nemá charakter věčnosti a je věcem vnější), ale který k věcem míří.

5. IV. 52